

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1380/2021
01.02.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Биљане Синановић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 234. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и окривљеног ББ – адвоката Душана Судимца, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције К-По4 56/19 од 02.07.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1По1-18/21 од 23.09.2021. године, у седници већа одржаној дана 01.02.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и окривљеног ББ – адвоката Душана Судимца, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције К-По4 56/19 од 02.07.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1По1-18/21 од 23.09.2021. године у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се захтев бранилаца окривљених у преосталом делу одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције К-По4 56/19 од 02.07.2021. године, окривљени АА и окривљени ББ, оглашени су кривим због извршења кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 227. став 1. у вези члана 33. КЗ и изречене су им условне осуде и то:

-окривљеном АА, утврђена је казна затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело,

-окривљеном ББ, утврђена је казна затвора у трајању од једне године и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљени у року од три године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом одлучено је и о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећеног, а како је то ближе опредељено у изреци.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1По1-18/21 од 23.09.2021. године делимично је усвојена жалба Јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције и жалба браниоца окривљеног АА и окривљеног ББ и пресуда Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције К-По4 56/19 од 02.07.2021. године преиначена, у погледу правне квалификације дела и одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд кривичноправне радње за које су окривљени АА и ББ оглашени кривим изреком првостепене пресуде правно квалификовао као кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 234. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које је окривљеног ББ осудио на казну затвора у трајању од 6 месеци која ће се извршити у Заводу за извршење казне затвора, а окривљеном АА изрекао условну осуду и то тако што му је утврдио казну затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одредио да се наведена казна неће извршити уколико окривљени у року од 2 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Жалбе Јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције и браниоца окривљених АА и ББ у преосталом делу су одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости, поднео је заједнички бранилац окривљених АА и ББ – адвокат Душан Судимац, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи другостепену пресуду тако што ће окривљеног АА и ББ ослободити од оптужбе у складу са законом или побијане пресуде укине и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљених Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених одржао седницу већа, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), на којој је размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев поднет, те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Заједнички бранилац окривљених у захтеву за заштиту законитости, иако не нумерише, указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, наводима да судови у побијаним пресудама не означавају која су то конкретно овлашћења која су окривљени искористили, а које су то конкретно дужности које окривљени нису вршили, имајући у виду да је одредбом члана 234. раније вежећег КЗ прописано „одговорно лице које искоришћавањем свог положаја или овлашћења, прекорачењем граница свог овлашћења или невршењем својих дужности...“. По ставу одбране, јасно произилази да се биће кривичног дела из члана 234. КЗ никако не може применити на окривљеног ББ, али ни на окривљеног АА, у односу на кога се мора прецизирати које је то овлашћење окривљени АА искористио, односно која је то дужност коју није вршио.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљених којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Одредбом члана 234. раније важећег Кривичног законика прописано је да одговорно лице које искоришћавањем свог положаја или овлашћења, прекорачењем граница свог овлашћења или невршењем своје дужности прибави себи или другом физичким или правном лицу противправну имовинску корист или другом нанесе имовинску штету, казниће се затвором од три месеца до три године.

Из чињеничног описа дела датог у изреци првостепене пресуде произилазе сва законска обележја кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 234. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које су окривљени оглашени кривим правноснажним пресудама и то како она које се односе на саму радњу извршења која се састоји у искоришћавању својих овлашћења и невршењу своје дужности, и то окривљени АА као власник и одговорно лице ПД „ВВ“ доо ..., а окривљени ББ као лице које је фактички обављало послове одговорног лица у истом привредном друштву, и то на тај начин што је окривљени ББ путем телефона са оштећеним уговорио куповину тоалетног папира, а затим су заједно преузели робу од оштећеног у укупној вредности од 63.312,00 динара, коју је окривљени АА прокњижио у књиговодству ПД „ВВ“, коју су продали ван легалних токова на „црном тржишту“, а новац од продате робе нису уплатили на рачун свог предузећа, нити су оштећеном по истеку рока за плаћање платили преузету робу, а да би избегли плаћање робе дана 01.12.2017. године, окривљени АА је сачинио лажну одлуку о расходовању – уништењу робе, због наводне немогућности продаје робе, услед недостатка бар-кода на амбалажи, иако бар-код не представља обавезан елемент декларације производа и није разлог за уништење и није услов за дистрибуирање у малопродају, при чему роба није могла бити наплаћена ни принудним путем, јер је рачун привредног друштва „ВВ“ доо ... био у блокади почев од 17.11.2017. године, на који начин су себи прибавили противправну имовинску корист у износу од 63.312,00 динара и у истом износу причинили штету оштећеном, тако и оне које се тичу субјективног односа окривљених према извршеном делу, а односе се на урачунљивост, умишљај и свест окривљених о забрањености дела.

Имајући у виду све напред наведено, као и цитирану одредбу Кривичног законика, произилази да се у радњама окривљених стичу сви битни елементи, како објективни тако и субјективни кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 234. став 1. у вези члана 33. КЗ.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљених, оценио као неоснован у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Осталим наводима захтева бранилац износи сопствену оцену изведених доказа и то: налаза и мишљења вештака финансијско-економске струке, оспоравајући доказну вредност наведеног вештачења, у погледу чињеница којима се вештак у наведеном вештачењу бавио, исказа сведока - оштећеног, сведока ГГ, као и одбране окривљених, износећи сопствено виђење предметног догађаја и утврђено чињенично стање, које се разликује од оног описаног у изреци правноснажне пресуде, и на својим чињеничним закључцима и својој верзији догађаја, заснива став да је, у конкретном случају, у питању грађанско-правни однос између два предузећа. На описни начин, по ставу овог суда, бранилац правноснажне пресуде побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, односно повреде кривичног закона из члана 440. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, односно повреде закона из члана 440. ЗКП, Врховни касациони суд је захтев заједничког браниоца окривљених- адвоката Душана Судимца, у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић